

Sympatia i uznanie rówieśników są bardzo ważne dla dziecka. Jednak czasem ich miejsce zajmuje wrogość.

JAK ZATEM CHRONIĆ DZIECKO PRZED BYCIEM OFIARĄ PRZEMOCY?

Coraz częściej wśród dzieci dochodzi do agresji, nie tylko fizycznej i słownej. Niechęć można wyrazić też wrogą miną, gestem, ignorowaniem, brakiem zaproszenia do wspólnej zabawy. Ofiara powinna wiedzieć, że nikt nie ma prawa jej krzywdzić, że każdemu należy się szacunek. Rodzicu obserwuj, jaką pozycję w grupie zajmuje Twoje dziecko. Reaguj, gdy jest krzywdzone lub krzywdzi innych.

Kto może zostać „ofiara przemocy”?

Zwykle są to dzieci wyróżniające się w grupie (uboższe, gorzej się uczące, inaczej wyglądające, np. rude czy otyłe). W parze z tym idą często cechy charakteru jak: nieśmiałość, uległość, niska samoocena.

Jak pomóc swojemu dziecku nawiązywać prawidłowe relacje w grupie i zapobiegać kłopotom?:

- Zauważaj mocne strony swojego dziecka, bo gdy będzie świadome swoich zalet śmieiej zareaguje na próby ataków.
- Zachwycaj się nie tylko dobrymi stopniami, nagrodami, dyplomami dziecka. Wyróżniaj i pochwal je też za to, gdy w zgodzie bawi się z kolegami i mądrze broni swoich praw.
- Pozwól dziecku odmawiać. Nie upieraj się, że zawsze to ty masz rację. Odpuść w drobnostkach. Domowy trening mówienia „nie” nauczy dziecko wyrażać swoje zdanie.
- Pomagaj nawiązywać znajomości. Sugeruj, by dziecko samo proponowało kolegom zabawy, wyszło z pomysłem spędzenia wolnego czasu (np. kino, rower, kółko zainteresowań). Takimi inicjatywami zaciekawi innych w grupie. Da sygnał, że nie tylko potrafi się podporządkować, lecz ma ciekawe pasje, umie być liderem.
- Motywuj pociechę do nauki, rozwijania pasji. Osiągnięcia dodają pewności siebie i podnoszą akceptację wśród rówieśników.

Uwaga! Źle się dzieje...

Oto sygnały, że nasze dziecko może być szykanowane:

- Jest smutne, izoluje się, samotnie spędza czas w swoim pokoju.
- Prosto ze szkoły przybiega do domu, nie spędza czasu np. na klatce, na podwórku.
- Ma zniszczone, brudne ubranie, gubi swoje rzeczy.
- Skarży się na bóle brzucha, głowy, gorzej śpi. Płacze bez powodu (zwłaszcza rano przed wyjściem np. do szkoły, przedszkola).
- Na jego ciele pojawiają się zadrapania i siniaki.
- Uczeń wciąż prosi cię o pieniądze, bądź sam po kryjomu wyjmuje je z twojego portfela. Nie czekaj, działaj!
- Zapewnij dziecku poczucie bezpieczeństwa, by mogło ono przynajmniej w rodzinie czuć się pewnie, wiedzieć, że jest akceptowane, że co najważniejsze, może o wszystkim opowiedzieć. Zachęć dziecko do zwierzeń. Przywitaj go radośnie gdy wróci do domu, a nie bombarduj pytaniami jak tam w szkole? Nazwij jego uczucia słowami: „Wygląda na to że jesteś smutny, samotny”, a dziecko samo opowie ci co się wydarzyło. Nigdy nie obwiniaj go za to, jak traktują go rówieśnicy. Bo choć czasami mamy skłonność do strofowania dziecka okazującego lęk lub wściekłość, czy myślącego o zemście, to warto wiedzieć, że zamiast pomóc, wzbudzamy w nim obawę i przekonanie, że w domu też trzeba udawać. Dlatego też nie potępiamy z miejsca lęku i złości, lecz postrzegamy je jako proces zmagania się z problemem.
- Zapewnij, że jesteś gotów do pomocy i zrobisz wszystko, by już nikt go nie skrzywdził .
- Pozwólcie Państwo swojemu dziecku mieć kolegów i koleżanki. Kto ma dwóch, trzech dobrych kolegów jest bezpieczny. Pozwólcie im spotykać się po lekcjach, zapraszajcie do domu, poznajcie ich, rozmawiajcie z nimi i z waszymi dziećmi o nich. I jeśli coś Was w tych opowieściach dziecka o szkole zaniepokoi, reagujcie od razu – rozmawiajcie o tym z nauczycielem, z innymi rodzicami. Wybierzcie się na rozmowę do wychowawcy klasy, pedagoga, poradni psychologiczno - pedagogicznej. Pytajcie, proście o wyjaśnienie sprawy czy też o jej załatwienie. Unikajcie samodzielnego wymierzania sprawcom kary.
- Podpowiedźcie dziecku, jak reagować, gdy ktoś mu dokucza (np. nauczcie go wyrażać sprzeciw słowami „nie życzę sobie tego”, oddalić się, zażartować, zmienić temat, zgłosić sprawę dorosłemu).

